

A Liszt Ferenc Zeneművészeti Egyetem Doktori Iskolájának önértékelése

I. Leíró, értékelő rész

1. A Doktori Iskola bemutatása

A Liszt Ferenc Zeneművészeti Egyetemen (továbbiakban: LFZE, Zeneakadémia vagy Egyetem) 2001 óta működik Doktori Iskola. A Doktori Iskola két tagozata – a zeneművészeti (DLA) és a zenetudományi (PhD) – a tudományegyetemeken kialakult témahirdetési elvvel ellentétben programok, illetve alprogramok alapján működik. Ennek oka, hogy a képzés jellegéből adódóan a Doktori Iskolába jelentkezők eleve egy általános „témára” (előadóművészet, ezen belül fúvós, billentyűs, vonós, ének, kóruskarnagy; alkotóművészet, ezen belül zeneszerzés; zeneelmélet; egyházzene; illetve zenetudomány) jelentkeznek, amelyen belül a témavezetők nem is tudnak olyan kutatási témákat megadni (már csak a témavezetői létszám eleve adott korlátai miatt sem), melyekre a doktoranduszok előre jelentkezhetnének. Ezért csak olyan megoldás képzelhető el, hogy a képzés általános tematikus programok szerint folytatódik, s a doktorandusznak a 3. szemeszter elejére kell ezen a tematikán belül kutatási témát választania, amelyhez az illetékes programvezető segítségével a kutatási témájához értő és a szó klasszikus, illetve a törvényben is meghatározott értelmében témavezetőt (konzulenszt) választ. Amennyiben ilyen hozzáértő témavezető felkérésére itthon nincs esély, úgy az illetékes programvezető segít a doktorandusznak olyan témát választani, melyben kutatómunkája sikeres lehet. Alkalmas külföldi témavezető felkérésére a Doktori Iskolának csak korlátozott pénzügyi lehetőségei vannak.

A doktori képzésben mindkét tagozaton a programvezetők heti (kis létszámú program esetén esetleg kétheti) rendszerességgel találkoznak az adott program összes doktoranduszával, s e rendszeres doktorkollégiumok (DLA), illetve szemináriumok (PhD) egyik legfontosabb feladata a doktoranduszok időnkénti beszámoltatása kutatómunkájuk helyzetéről (felolvasás, egymás opponálása). E tekintetben a program-, illetve alprogramvezetők is ellátnak részben témavezetői feladatokat is.

A Doktori Iskolát jellemző statisztikai adatok:

(részletes, nominált adatok letölthetők a doktori.hu adatbázisából)

• oktató (beleértve a törzstagokat, témakiírókat és témavezetőket):	74
• témakiíró (ebben az iskolában):	12
• témavezető:	32
• törzstag:	12
• ebből az érvényben lévő MAB értékeléskor megfelelő volt:	11
• törzstag emeritus:	2
• Doktori Iskola Tanácsa	-
• Egyetemi Habilitációs Bizottság és Doktori Tanács:	13
• jelenlegi hallgató (a 2016. évi hallgatói jogviszonyváltozás nélkül):	37,5
• volt hallgató folyamatban lévő doktori cselekménnyel:	11
• az összes eddig felvett hallgató:	228

- ebből abszolutóriumot szerzett:	165
- ebből sikeresen fokozatot szerzett:	110
• a doktori iskolában eddigi megítélt összes fokozatok száma:	267

2. A Doktori Iskola képzési és kutatási területe:

Zeneművészet (a művészet- és művelődéstörténeti tudományokon belül)

- zenei előadóművészet (DLA)
- zenei alkotóművészet (DLA)
- zeneelmélet (DLA)
- zenetudomány (PhD)

Képzési programok:

DLA:

- egyházzenei program
- zenei előadóművészet program (billentyűs, vonós, fúvós, ének, karvezetés, karmester, népzene)
- zeneszerzés, zeneelmélet

PhD:

- zenetudomány

Az LFZE két doktori tagozatának képzési terve természetesen eltér egymástól. A zenetudományi (PhD) képzés – a témaválasztásban fentebb már leírt különbségektől eltekintve – lényegét tekintve tudományos képzés, tehát a képzés szerkezetének belső arányai (kurzuskínálat, szemináriumi munka, egyéni kutatómunka) nem térnek el jelentősen más tudományegyetemek doktori képzésétől. A DLA képzésnek azonban egyedi sajátosságai vannak.

3. A doktori képzés sajátos jellemzői és feltételrendszere:

a) Első sajátosság a zeneművészet mivoltában rejlik. Bár a zene legmagasabb szintű műveléséhez elengedhetetlen az elméleti háttértudás és egy sajátos szakmai tudásszint megszerzése, elsősorban mégis a gyakorlati tevékenység: a művészi alkotás, a koncertteljesítmény minősíti valóban doktorrá a cím hordozóját.

b) A létrehozandó *mestermű* itt (a zeneszerzést vagy zeneelméletet kivéve) nem egy maradandó könyv vagy műtárgy, hanem egy időben megvalósuló és az idővel eltűnő (legfeljebb tökéletlen hangrögzítéssel emlékezetbe visszahozható) esemény.

c) A zenei előadóművészet nem egységes ágazat, hanem megoszlik a hangszerek és tevékenységi formák szerint (zenekar és énekkar vezetése, vokális és hangszeres előadás; az utóbbin belül: billentyűs, vonós, fúvós, ütős hangszercsoportok, azon belül egyes hangszerek; a szólisztikus, kamarazenei és zenekari játék különbségei, stb.)

d) A képzés a Zeneakadémia 140 éves tradícióihoz és a nemzetközileg elismert elődökhöz méltó utódok nevelését szolgálja. A megvalósítás során törekedni kell az Egyetem saját kiváló tanárainak bekapcsolása mellett az intenzív nemzetközi kooperációra is.

e) A képzésnek egyensúlyt kell teremtenie az elméleti és gyakorlati fejlesztés között. Az alapképzésben részt vevő hallgatókra a hangszergyakorlás akkora terhet ró, hogy az általános zenei és műveltségi szintjük, intellektuális fejlődésük az összesen öt (alap- és mesterképzés) graduális képzési év során gyakran elmarad hangszeres kibontakozásuk mögött. A DLA doktori képzésben természetesen nem akarunk zenetudósokat képezni, de nem a mesterfok tárgyainak továbbtanítását látjuk követendő útnak. Olyan képzést kell nyújtanunk, mely egy összefoglaló, szélesebb látókörű kulturális és zenei gondolkodásra és ítéletalkotásra, gondolkozó- és fogalmazókészségre neveli, intellektuális érettségre vezet a doktoranduszokat.

f) A képzés súlypontja a gyakorlati-művészi tevékenység, de úgy, hogy az magába foglalja a zenei ízlés, a kamarazenei kultúra, a repertoárismeret, az „Aufführungspraxis” fejlesztését és a nagy elődök és kortársak tanulmányozásából táplálkozó érlelődést is.

g) Törekednünk kell arra is, hogy a doktorandusz ne csupán korábbi tanárainál tanuljon tovább, hanem sokféle hatás alatt bontakoztassa ki saját művészi világát.

4. A doktori képzés elemei

A fenti szempontoknak megfelelően a DLA doktori képzésben részt vevő doktoranduszok egy közösséget alkotnak, tanulmányaikat a Zeneművészeti Doktori Tanács (DLA-DT) koordinálja, és azok egy részéről közvetlenül e testület gondoskodik. Gyakorlatilag ez azt jelenti, hogy:

a) A Doktori Iskolába belépő minden doktorandusznak a képzési és kutatási szakaszban (1-2. év), összesen négy szemeszteren át kötelezően *doktorszemináriumra* kell járnia, melyen szövegértési, olvasási, jegyzetelési gyakorlatokat végeznek, beszéd- és kifejezőkészségük javítására vitákat folytatnak, gyakorolják a bibliográfiakészítést, cikk, könyv szövegének szerkesztését, fogalmazását, a lábjegyzetkészítést, megismerik a különböző formátumrendszereket; közös anyaggyűjtéseket végeznek a módszerek megismerésére, recenziókat, cikk- és könyvismertetések tartanak előszóban vagy fogalmaznak írásban.

b) A DLA-DT szemeszterenként 8-10 *kurzust* hirdet meg, melyekből a doktoranduszok a kreditkövetelmények figyelembevételével választhatnak. A kurzusok két csoportra oszlanak: az első csoportot az általános zenei, zenetörténeti, zeneesztétikai, előadóművészet-történeti, kompozíciós stb. szemináriumok, a másik csoportot az értelmiségi gondolkodásmódot fejlesztő általános történeti, művelődéstörténeti előadások, szemináriumok alkotják.

c) A DLA-DT kurzusként elfogadhat ún. *mesterkurzusokat* és nemzetközi tudományos konferenciákat is. Ezek elszámolását az óraszám és az aktív/passzív jelleg figyelembevételével a kredittáblázat és a Doktori Tanulmányi és Vizsgaszabályzat szerint a DLA-DT határozza meg.

d) A tudományegyetemekkel kötött áthallgatási megállapodás keretében a doktoranduszok történeti, művelődéstörténeti, néprajzi, irodalomtörténeti kurzusokat vehetnek fel, az illetékes előadó döntése szerint passzív vagy aktív (azaz vizsgára, illetve szemináriumi munkára kötelezett) hallgatóként. Ezzel nemcsak a doktoranduszok választéka nő meg és jelentős személyiségek előadásait hallgathatják, hanem a filológiai munkában addig járatlanként egy számukra újszerű egyetemi közegbe kerülhetnek.

e) A doktoranduszok a programok/alprogramok szerint mind a képzési és kutatási szakaszban (1-2. év), mind pedig a kutatási és disszertációs szakaszban (3-4. év), összesen nyolc szemeszteren keresztül együttesen vesznek részt a programok/alprogramok vezetői által irányított *doktorkollégium* munkájában. E kollégiumok tematikái a programok/alprogramok sajátosságai szerint nagyjából a következő típusokba sorolhatók: közös hangszeres meghallgatások, előjátzások és azok megbeszélése; a program doktoranduszainak közös hangverseny-, előadás-, próba-, konferencialátogatása; készülő disszertációk tartalmának, vázlatának és fejezetrészletének előadása, belső opponálása és megvitatása; az illető program egy-egy fontos témájának közös feldolgozása meghívott külső előadókkal; 4-6 órás rövid szemináriumok tartása a fő témától távolabb eső, de látókörbővítő témafeldolgozások céljából.

f) Az egyes programok saját önálló keretük terhére *külön kurzusokat* is szervezhetnek doktoranduszaik számára.

g) Az egyéni foglalkozás a DLA doktori képzés kettős arculatának megfelelően a doktorandusz művészi munkája a zenei konzulens vezetésével, valamint önálló tudományos kutatómunkája a disszertációs témavezető irányításával.

h) A programvezető által szakmai színvonalát tekintve és a doktorandusz kutatási területét illetően megfelelőnek minősített, az egyéni fejlődés kívánalmi szerint kiválasztott külföldi helyszínen történő hospitálás, műhelymunka, konferencián vagy kurzuson való részvétel.

A DLA programok és a PhD program szorosan együttműködnek. A formai követelmények, a kutatómódszertani és tudományetikai elvárások betartása érdekében a DLA doktoranduszok disszertációkonzulenseiként előnyben kell részesíteniük egy PhD fokozattal rendelkező tanárt.

A DLA fokozat megszerzésére irányuló eljárásban az egyik bírálónak PhD fokozattal (vagy azzal egyenértékű tudományos minősítéssel) rendelkező zenetörténésznek, illetve DLA fokozattal (vagy azzal egyenértékű művészeti minősítéssel) rendelkező zeneelméleti szakembernek kell lennie.

5. A Doktori Iskola eredményei

Az LFZE Doktori Iskolájának a 2001-es akkreditációra már kiépült rendszeréről egyértelműen elmondható, hogy bevált. A legkorábban indult Zenetudományi Tagozat (PhD) a magyar zenetudomány nemzetközileg is kimagasló eredményeire épített programja rendkívül magas színvonalat képvisel. Erőssége egyrészt, hogy a zenetudományi alapképzés kivételes helyzetére alapozva (Kodály Zoltán döntése nyomán ui. a Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskola keretében nyílt meg az első és mindmáig egyetlen magyar zenetudományi tanszék) rendkívül jó merítési háttérrel rendelkezik, másrészt, hogy oktatói, témavezetői a nemzetközi zenetudomány kimagasló képviselői, miáltal a PhD doktoranduszok felkészítése elsőrangú.

A doktori képzés során a tagozatokra jellemző speciális vonásokon túl mindkét tagozat előnyösen él az Egyetem oktatóinak, meghívott belföldi oktatók és külföldi vendég-professzorok kombinációjával, a tömörszemináriumok és rövid szemináriumok beiktatása révén egyes kurzusok kölcsönös látogathatóságával.

A DLA Tagozat felépítése hosszú távon is eredményesnek bizonyult.

Előnyei:

- a háromszintű munkaprogram-alkotás (a DT-k kurzusai – a programok saját tevékenysége – egyéni témavezetés);

- a három tematikus irány egyensúlya és arányainak meghatározása (egyéni művészi tevékenység, általános zenei fejlesztés, műveltségi kurzusok és intellektuális fejlesztés);
- az egységes és kötelező doktorszeminárium és a programszintű doktorkollégiumok felállítása;
- a tudományegyetemekkel való együttműködés (áthallgatások);
- a „zenei tevékenység” kreditpontokkal történő mérése, amely lehetővé teszi a doktorandusz zenei haladásának, alkotómunkájának, koncerttevékenységének, anyagtanulásának komplex értékelését.

A Doktori Iskola 2010-ben elnyert TÁMOP-pályázata komoly előrelépésre adott lehetőséget, egyúttal hozzájárult ahhoz, hogy a képzés és művészeti alkotótevékenység szinergiáit minden területen kihasználjuk. A Doktori Iskolának lehetősége nyílt külföldi professzorok meghívására, infrastrukturális fejlesztésre, tanulmánykötetek megjelentetésére, továbbá a legkiemelkedőbb doktori koncertek CD-sorozaton történő megjelentetésére.

Az LFZE Doktori Iskoláját jellemző hallgatói számadatokat az utóbbi öt évre vetítve az alábbi táblázatban mutatjuk be.

		2011	2012	2013	2014	2015	2016	
Jelentkezők száma	DLA	40	31	34	45	44	51	
	PhD	3	2	6	5	4	3	
Felvett hallgatói létszám	DLA	ösztöndíjas	10	10	10	11	11	10
		költségtérítéses	3	4	1	3	1	0
	PhD	ösztöndíjas	2	1	2	2	2	3
		költségtérítéses	1	1	2	1	2	0
Avatott doktorok	DLA	25	22	18	19	20	n. a.	
	PhD	2	0	2	3	1	n. a.	

Az utóbbi öt év doktori képzésére jelentkezettek anonimizált felvételi eredményeit az **1. sz. melléklet**ben található táblázatokban mutatjuk be.

Az utóbbi öt év sikeresen zárult fokozatszerzési eljárásairól a **2. sz. melléklet**ben közlünk adatokat.

A Doktori Iskolában az utóbbi öt évben 112 doktorjelölt szerzett doktori fokozatot. Ez a szám ugyan magába foglalja az abszolutóriummal rendelkezők (képzésben részt vettek) mellett a képzés nélküli fokozatszerzésre engedélyt szerzett doktorjelölteket is, ugyanakkor jelzi azt is, hogy az LFZE Doktori Iskolája igyekszik magas színvonalon megfelelni a doktori képzés kvalitatív tartalmi elvárásainak. A lemorzsolódás – országos összehasonlításban – minimális, ami nagyban köszönhető a szigorú, többlépcsős, átfogóan sok szempontú felvételi eljárásrendnek. A hallgatói jogviszony tekintetében hibahatáron belül kimutatható lemorzsolódás a legtöbb esetben a hallgató életvitelében beálló gyökeres változás következménye.

Az EDT (Egyetemi Habilitációs és Doktori Tanács) egyben a habilitációs eljárásokat is felügyeli. Az utóbbi öt év habilitációinak számszerű adatai a következők:

Év	2011	2012	2013	2014	2015	2016
Sikeres habilitációk száma	3	6	1	5	6	6

6. A Doktori Iskola törzstagjai

Törzstagok:

- Kovács Sándor egyetemi tanár, zenetudós (az EDT elnöke)
- Batta András egyetemi tanár, zenetudós
- Enyedi Pál egyetemi tanár, orgonaművész
- Hóna Gusztáv egyetemi tanár, harsonaművész
- Jenei Zoltán professor emeritus, zeneszerző
- Kamp Salamon egyetemi tanár, kóruskarnagy
- Komlós Katalin professor emeritus, zenetudós
- Kutnyánszky Csaba egyetemi tanár, kóruskarnagy
- Mohay Miklós egyetemi tanár, zeneteoretikus
- Péteri Lóránt egyetemi tanár, zenetudós
- Tihanyi László egyetemi tanár, zeneszerző
- Vigh Andrea egyetemi tanár, hárfaművész

7. A Doktori Iskola vezetőjének bemutatása

Az LFZE Doktori Iskolájának vezetője Kutnyánszky Csaba karnagy, egyetemi tanár. Kiemelkedő karnagyi tevékenysége nemzetközileg is ismert. Szakmai elismertségét nemzetközi versenyeredményei alapozták meg, később mesterkurzusok vezetésével, konferencia-előadásaival, illetve kórusversenyek zsűritagjaként is részt vesz a nemzetközi kórusélet vérkeringésében. Szakterülete a *seconda pratica* (a XVI-XVII. század fordulójának jelentős itáliai zenei áramlata), valamint a kórushangképzés és az intonációfejlesztés kapcsolata. Az e területeken elért kutatási eredményeit és művészi elképzeléseit rádió- és lemezfelvételei is jól reprezentálják.

Közösségszervező és oktatásfejlesztő képessége a Zeneakadémia tantárgyi programjainak írásában, a doktori képzés átalakításában, az akkreditációs eljárásokra való felkészülésben is megnyilvánult, vezetői képességét tanszékvezetőként és oktatási rektorhelyettesként is kamatoztatni tudta. Nemzetközi kapcsolatai elsősorban a Bolognai Egyetemhez, a Minszki Zeneakadémiához, és a tajvani zeneművészeti felsőoktatáshoz kötődnek, de az ECA-Europa Cantat (Európai Kóruszövetség) programjain, konferenciáin is aktív résztvevő. Tagja a Nemzetközi Kodály Társaságnak (IKS), elnökségi tagja a KÓTA Magyar Kórusok, Zenekarok és Népzenei Együttesek Szövetségének. A Doktori Iskola vezetését 2016 januárjában vette át, emellett ellátja a Zeneművészeti Doktori Tanács (DLA DT) elnöki feladatait is.

8. A Doktori Iskola belső szervezete, helye az Egyetem szervezetében

A Doktori Iskola (DI) működési rendjét a Doktori Szabályzat határozza meg. A DI élén az Egyetemi Doktori Tanács (EDT) áll, amely állást foglal a Doktori Iskola működésének általános érvényű kérdéseiben (működési irányelvek megállapítása, új képzési programok indítása, a doktori képzés és fokozatszerzés minőségbiztosítási rendszerének kialakítása, a DI költségvetésének felügyelete, a doktori képzésekbe való felvételi lehetőség meghirdetése, az egyetemi habilitációs eljárások lefolytatása és a habilitáció odaítélése). A DI tagozatait az

EDT által létrehozott Doktori Tanácsok vezetik (DLA DT, illetve PhD DT), amelyek az EDT által átruházott hatáskörben illetékesek a tagozaton folyó képzés megszervezésére és a megfelelő fokozat odaítélésére. Az EDT-ben mindkét tagozat képviselve van.

Az Egyetemi Doktori Tanács tagjai:

- Kovács Sándor (PhD) egyetemi tanár (elnök)
- Batta András (PhD) egyetemi tanár
- Déri Balázs (PhD) egyetemi tanár (ELTE)
- Jeney Zoltán (DLA) professor emeritus
- Kamp Salamon (DLA) egyetemi tanár
- Komlós Katalin (DSc) MTA doktora, professor emerita
- Kutnyánszky Csaba (DLA) egyetemi tanár
- Madas Edit (DSc) MTA levelező tagja, egyetemi tanár (PPKE)
- Somfai László (DSc) MTA rendes tagja, professor emeritus
- Kroó Katalin (DSc) MTA doktora, egyetemi tanár (ELTE)
- Tihanyi László (DLA) SZIMA-tag, egyetemi tanár
- Vigh Andrea (DLA) egyetemi tanár
- Vikárius László (CSc) egyetemi docens; MTA BTK ZTI Bartók Archívum

A Zenetudományi (PhD) Doktori Tanács tagjai:

- Kovács Sándor (PhD) egyetemi tanár (elnök)
- Batta András (PhD) egyetemi tanár
- Dalos Anna (PhD) MTA BTK ZTI
- Kárpáti János (DSc) egyetemi tanár
- Komlós Katalin (DSc) MTA doktora, professor emerita
- Madas Edit (DSc), MTA levelező tagja, egyetemi tanár (PPKE)
- Péteri Lóránt (PhD) egyetemi tanár
- Richter Pál (PhD) egyetemi tanár
- Somfai László (DSc) MTA rendes tagja, professor emeritus
- Tallián Tibor (DSc) MTA levelező tagja, professor emeritus
- Vikárius László (CSc) egyetemi docens; MTA BTK ZTI Bartók Archívum

A Zeneművészeti (DLA) Doktori Tanács tagjai:

- Kutnyánszky Csaba (DLA) egyetemi tanár (elnök)
- Falvai Sándor (DLA) egyetemi tanár
- Halmai Katalin (DLA) egyetemi docens
- Hőna Gusztáv (DLA) egyetemi tanár
- Jeney Zoltán (DLA) professor emeritus

- Kamp Salamon (DLA) egyetemi tanár
- Karasszon Dezső (PhD) egyetemi tanár (DE)
- Mohay Miklós (DLA) egyetemi tanár
- Nagy Péter egyetemi docens
- Perényi Eszter (DLA) professor emerita
- Soós András (DLA) egyetemi docens
- Tihanyi László (DLA) SZIMA-tag, egyetemi tanár
- Vigh Andrea (DLA) egyetemi tanár
- Vikárius László (CSc) egyetemi docens; MTA BTK ZTI Bartók Archívum

A DI nem él a jogszabályban biztosított azon jogával, hogy Doktori Iskola Tanácsát (DIT) létrehozza és működtesse.

A DI szabályzatait és a működést meghatározó dokumentumait (a Doktori Szabályzatot, a Doktori Tanulmányi és Vizsgaszabályzatot; továbbá a DI Képzési tervét, Működési szabályzatát, Minőségbiztosítási tervét) 2016 szeptemberében megújítottuk.

A Doktori Iskolának a minőségi követelmények iránti elkötelezettségét és konzekvens magatartását az Egyetem vezetése mintaadónak tekinti.

9. A Doktori Iskola társadalmi és nemzetközi kapcsolatai

Az LFZE Doktori Iskola DLA tagozatán szervezett doktori képzés hat (2016 ősztől nyolc) szemesztere alatt a doktoranduszoknak 12 ún. nemzetközi kreditet kell teljesíteniük külföldi kurzusokon vagy a Doktori Iskola által meghívott külföldi professzorok kurzusain történő részvétellel. Hasonlóan kreditekkel honorálja a PhD tagozat is a külföldi konferenciákon történő részvételt. A külföldi kurzusokon való részvétel elsősorban az egyéni kutatómunkához igazodik, a külföldi előadók doktori iskolai kurzusait azonban a Doktori Iskola szervezi, s ebben a tevékenységében elsősorban a programvezetők már személyesen kialakított tudományos és művészeti kapcsolataira támaszkodik. A Doktori Iskola összes oktatója intenzív, széles körű nemzetközi kapcsolatokkal rendelkezik, általában személyesen is ismeri a meghatározó művész, illetve tudós egyéniségeket. Előadó- és alkotóművész témavezetőinek, oktatóinak többsége nemcsak művészi, de oktatói minőségében is világszerte ismert, hangversenyeik mellett a legnevesebb egyetemek, nemzetközi ún. mesterkurzusok visszatérő meghívottjai Japántól az USA-ig. Zenetudós témavezetői, oktatói a legnevesebb nemzetközi folyóiratokban publikálnak, nemzetközi zenetudományi projekteknél vesznek részt, közreműködői külföldi PhD, illetve habilitációs eljárásoknak, s intenzív amerikai kapcsolataik biztosítják, hogy az elmúlt évtizedekben meghatározóvá vált észak-amerikai muzikológia lényegében ugyanolyan közel legyen hozzánk, mint az európai zenetudomány.

Nemzetközi kapcsolataink két fő csatornája:

a) A Doktori Iskola külföldi vendégprofesszorai

A Doktori Iskola fennállása óta szemeszterenként egy vagy két külföldi vendégprofesszor közreműködését tartja kívánatosnak; közülük legalább az egyik várhatóan egy vagy két hétbe tömörített tömbkurzus formájú vendégtanítás. A külföldi tanárok között fontos szerepük van a külföldön élő és tanító magyar művészeknek és tudósoknak, mivel hazai gyökereik, kapcsolataik révén pontosan tudják, hogy milyen az itthoni képzés, mihez mérhető a maguk módszerének mássága, ennél fogva igen hatékonyan képesek tanítani. Rendkívül fontosnak

tartjuk azonban, hogy minden szemeszterben – de legalább minden évben – legyen egy-egy olyan világklasszis művész, illetve zenetudós meghívottunk, aki a Doktori Iskola tanárai által nem tanított témában nemzetközi szaktekintély vagy az általunk is művelt témában más, újabb módszert képvisel.

A Doktori Iskola meghívott külföldi professzorai az utóbbi öt évben (2011-2016):

- Rena Charnin Mueller (clinical associate Professor of Music) – New York University
- Christian Kobi – Hochschule für Musik, Basel
- Dr. Hartmut Krones – Universität für Musik und darstellende Kunst Wien
- Guillaume Tardif – University of Alberta, Kanada
- Yair Kless (Professor emeritus) – Tel Aviv University
- Philip Goessett (Professor emeritus) – University of Chicago
- Nicolas Clapton
- Prof. Bernhard Klapprott – Hochschule für Musik Franz Liszt Weimar
- Prof. Daniel Leech Wilkinson – King’s College, London
- Reinhard Strohm (Professor emeritus) – University of Oxford
- Prof. Dr. Wolfgang Rathert – Ludwig-Maximilians-Universität München
- Takács-Nagy Gábor – Royal Northern College of Music
- Rohmann Imre – Mozarteum, Salzburg
- Jim Samson (Professor emeritus) – Royal Holloway University of London
- Julian Rushton – University of Leeds
- Gottlieb Wallisch – Musikhochschule, Genf
- Zakhar Bron – Musikhochschule, Cologne
- Prof. Richard Taruskin – University of California, Berkeley
- Julian Johnson (Regius Professor of Music) – Royal Holloway University of London
- Prof. Christopher A. Reynolds – University of California, Davis

b) Doktoranduszok külföldi tanulmányai

A Doktori Iskola hallgatóinak lehetősége van bekapcsolódni az Erasmus hallgatói mobilitás programba, melynek révén a hallgatók kutatómunkáját és művészi kiteljesedését szélesebb látómezőbe helyezhetik, illetve a szaknyelv elsajátítását a számukra fontosnak tartott kutatóhelyen bővíthetik. Fontos a programvezető véleményformálása a megcélzott intézmény megítélésében, hiszen egyfelől az ösztöndíjas kint-tartózkodása során is megfelelő előrehaladást kell a hallgatónak felmutatnia, másfelől ösztönző a más professzor egyéniségekkel, a más művészi/kutatói szemlélettel való találkozás is. Mindemellett megjegyzendő, hogy kiterjedt oktatási kapcsolatokon nyugvó személyes ismeretek birtokában az a tapasztalat, hogy a megszerzhető ösztöndíjak révén kínálkozó legtöbb nyugat-európai ország (Németország, Ausztria, Franciaország, Belgium, Olaszország, Hollandia, Svájc, Anglia stb.) szervezett DLA, illetve PhD programjai – miközben az egyéni művészeti oktatás, illetve a tudományos kutatások vezetése számos egyetemen kiugróan jó színvonalú – *nem* kínálnak a budapesti Doktori Iskolához mérhető – a Zeneakadémia Doktori Iskolájában megkövetelt – *intenzív kurzusmunkát*.

A fentiekén túl a doktoranduszoknak lehetőségük van (és a Doktori Iskola szorgalmazza is) tanulmányutakon, versenyeken, konferenciákon, mesterkurzusokon is részt venni. Úgy gondoljuk, hogy a doktori tanulmányok műhely-atmoszférájával szemben ezek élethelyzetben tanítják a szakma gyakorlását. Az utóbbi két évben tanulmányi céllal az alábbi külföldi helyszínekre utaztak doktorandusz hallgatóink:

- **Versenyek:** Kerkade, Eindhoven, Neukirchen, Bréma, Szófia, Poznan, Vaduz, Halberstadt
- **Fesztiválok:** Cosenza, Madrid
- **Mesterkurzusok:** Siena, Milánó, Prága, Amposta, Baesa, Granada, London (hárfa), London (zongora), Lichtenstein, Amszterdam, Shanghai, Halberstadt
- **Tanulmányút:** Stockholm
- **Konferencia-részvétel:** Keele University, Staffordshire, Birmingham, Budapest (Kurtág-konferencia)

II. A Doktori Iskola infrastrukturális feltételei

Az LFZE Liszt Ferenc téri főépülete (melynek teljes körű felújítása 2013-ra készült el) egyedülálló és felbecsülhetetlen értékű háttérrel tud biztosítani a doktori képzés számára is. A doktori kutatások bázisa a könyvtár, amely az ország legnagyobb zenei gyűjteménye: közel 500.000 kotta, 70.000 könyv és 100 féle folyóirat választékával rendelkezik. A Régi Zeneakadémia Kamaraterme és a főépület Solti terme ad otthont a doktoranduszok rendszeres hangversenyeinek, melyekből a DI tematikus bérletes sorozatot szervez. A főépületben két tanterem, míg a Ligeti-épületben egy tanterem és egy külön doktori szoba kizárólag doktori kurzusok számára, illetve doktoranduszok hangszeres gyakorlására biztosít lehetőséget.

A doktori képzésre kapott állami normatív támogatást és a befizetett költségtérítést – a DI közös költségeinek levonása után (pl. DT által indított kurzusok, doktorandusz koncertek költsége) – az egyes programok között a programokra felvett doktoranduszok arányában osztjuk szét. A programvezetők a rájuk bízott összeget belátásuk szerint fordíthatják a doktoranduszok szakmai céljaira (pl. kották, könyvek, hangszerartozékok beszerzése; külföldi tanulmányutak támogatása; a program által szervezett kurzusok költsége).

A doktori fokozatszerzés eljárási díjait az EDT már évek óta úgy állapítja meg, hogy a befizetett összegek fedezzék a DI fokozatszerzéssel kapcsolatos kiadásait (opponensek, konzulensek, bírálóbizottság díjazása, oklevelek elkészítése). Ennek következtében a DI költségvetése itt egyensúlyban van.

III. C-SWOT analízis

Külső korlátok, feltételek (C)

- A doktori iskolák közös, jó szándékú igyekezete sem volt képes megoldást találni arra, hogy a kis létszámú – s ezen belül a különösen eltérő feladatot ellátó – doktori iskolák államilag támogatott létszáma ne maradjon konstansan alacsony. Az LFZE Doktori Iskolája indulásakor 18-20 államilag finanszírozott hellyel rendelkezett, amely annak ellenére csökkent le előbb évi 8, majd 12 helyre, hogy az LFZE Doktori Iskolája minden mutató szerint magasabb színvonalon működik, mint tizenöt évvel ezelőtt. A

költségtérítés összegét ugyanakkor bármily alacsonyan tartjuk is ahhoz képest, amennyibe a képzés kerül (az állami normatíva alapján), a felvételt nyert hallgatók egy részének ez is olyan terhet jelent, hogy képtelenek a tanulmányaikat elkezdni.

Erősségek (S)

- A Doktori Iskolában tanító magyar professzorok és a külföldi vendégtanárok szakmai sokoldalúsága, kvalitása,
- a doktoranduszok és konzulenseik sikeres együttműködése,
- a DI minőségbiztosítási rendszere,
- a DI szolgáltatja a legbővebb zenei doktori képzési kínálatot,
- a zenei kutatásokhoz egyedülálló háttérrel biztosít a könyvtár,
- a hangszeres előadóművészeti képzéshez kapcsolódó (részben azt kiszolgáló) világszínvonalú koncerthelyszínek,
- a fokozatot szerzett hallgatók aránya a felvett ösztöndíjas hallgatók számára vetítve országosan kiemelkedő (országos átlag: 48,5 %, intézményi átlag: 87 %).

Gyengeségek, javítandó területek (W)

- A konzulensi munka színvonalának javítása, a fokozatszerzési eljárásban részt vevő bizottságok (szigorlati, védési) egységesebb szemléletének szorgalmazása.

Fejlesztési lehetőségek (O)

- Az angol nyelvű képzés bevezetése,
- a doktori képzésben részt vevő tanárok körének bővítése,
- a konzulensstől elvárt tevékenység meghatározása munkamegbeszélések során,
- útmutató összeállítása bizottságok számára,
- középtávon egy harmadik tudományterület (Zenepedagógia) törzstagi megfelelésének elérése.

Veszélyek (T)

- A DI alapításában és eddigi munkájában kitüntetett szerepet vállaló oktatók nagy részének elöregedése, a kutató- és művészprofesszorok utánpótlásának biztosítása,
- az ún. kis szakok korlátozott személyi lehetőségei – a tudományos potenciáltól függetlenül – rendkívüli módon megnehezíti a Zenetudományi (PhD) tudományterületi DT-n belül (és végső soron a Doktori Iskolában) a törzstagi megfelelés feltételeinek teljesítését. Zenetudományi képzés az országban egyedül a Zeneakadémián van akkreditálva, a csekély hallgatólétszám oktatását kis létszámú tanszék látja el, melytől (még a doktori képzést is beszámítva) illúzió elvárni, hogy – az akkreditációs elvárásoknak megfelelően – egyidejűleg legalább három főállású egyetemi tanár vegyen részt a képzésében.

IV. Záradék

Az Önértékelést az Egyetemi Doktori Tanács 2016. augusztus 30-i ülésén megtárgyalta és elfogadta, a Szenátus 2016. szeptember 13-i ülésén hozott határozatával azt jóváhagyta.

Budapest, 2016. szeptember 14.

Dr. Kovács Sándor

egyetemi tanár,
az EDT elnöke

Dr. Kutnyánszky Csaba

egyetemi tanár,
a DI vezetője

1. sz. MELLÉKLET

Anonimizált statisztika a felvételre jelentkezők eredményeiről

Megjegyzés: a többlépcsős felvételi eljárás sajátossága, hogy sikertelen zenei vizsga esetén (70 pont alatti teljesítmény) a jelölt a szakmai szóbeli felvételin már nem vesz részt, ezért ebben az esetben erre a szakmai vizsgarészre pontszámot nem kap, a végső pontszáma pedig automatikusan 0 pont. Jelmagyarázat: F=felvett, N=elutasított.

1. tábla: 2013

(F=felvett, N=elutasított)

jelentkező	Publikációs pontszám / zenei teljesítmény	Tanulmányi eredmény	TDK	Szakmai írásbeli és szóbeli teljesítmény átlaga	Összesen
	(min. 70, max. 100 p, átlag)	Csak informatív adat, de legalább „jó” minősítés.	Nem releváns adat	(min. 70, max. 100 p, átlag)	(max. 100 p, átlag)
DLA PROGRAMOK					
F1	86			77	81
F2	76			80	78
F3	70			81	75
F4	80			80	80
F5	78			72	75
F6	72			77	75
F7	73			80	77
F8	83			86	85
F9	74			65	70
F10	78			76	77
F11	87			87	87
F12	82			73	77
N1	79			62	70
N2	66			–	0
N3	63			–	0
N4	Nem jelent meg				–
N5	77			62	69
N6	59			–	0
N7	50			–	0

N8	62			–	0
N9	65			–	0
N10	67			–	0
N11	66			–	0
N12	64			–	0
N13	59			–	0
N14	69			–	0
N15	57			–	0
N16	69			–	0
N17	64			–	0
N18	67			–	0
N19	59			–	0
N20	64			–	0
N21	Nem jelent meg				–
N22	69			–	0
PhD PROGRAM					
F1	–				73
F2	–				83
F3	–				72
F4	–				81
N1	–				65
N2	–				50

2. tábla: 2014

(F=felvett, N=elutasított)

jelentkező	Publikációs pontszám / zenei teljesítmény	Tanulmányi eredmény	TDK	Szakmai írásbeli és szóbeli teljesítmény átlaga	Összesen
	(min. 70, max. 100 p, átlag)	Csak informatív adat, de legalább „jó” minősítés.	Nem releváns adat	(min. 70, max. 100 p, átlag)	(max. 100 p, átlag)
DLA PROGRAMOK					
F1	76			71	74
F2	78			74	76

F3	75			78	77
F4	75			71	73
F5	74			71	73
F6	78			74	76
F7	86			87	86
F8	78			68	72
F9	76			78	77
F10	88			78	83
F11	83			80	82
F12	81			83	82
F13	82			77	79
F14	75			71	73
N1	63,4			–	0
N2	81			59	–
N3	63,6			–	0
N4	73			69	–
N5	Nem jelent meg				–
N6	72			66	–
N7	68			–	0
N8	Nem jelent meg				–
N9	68			–	0
N10	74			63	–
N11	66			–	0
N12	Nem jelent meg				–
N13	Nem jelent meg				–
N14	76			59	–
N15	68			–	0
N16	67			–	0
N17	68			–	0
N18	Nem jelent meg				
N19	67			–	0

N20	67			–	0
N21	Nem jelent meg				–
N22	64			–	0
N23	63			–	0
N24	Nem jelent meg				–
N25	67			–	0
N26	71			68	–
N27	Nem jelent meg				–
N28	75			60	–
N29	62			–	0
N30	Nem jelent meg				–
N31	Nem jelent meg				–
PhD PROGRAM					
F1	–				88
F2	–				85
F3	–				71
N1	–				65
N2	–				65

3. tábla: 2015

(F=felvett, N=elutasított)

jelentkező	Publikációs pontszám / zenei teljesítmény	Tanulmányi eredmény	TDK	Szakmai írásbeli és szóbeli teljesítmény átlaga	Összesen
	(min. 70, max. 100 p, átlag)	Csak informatív adat, de legalább „jó” minősítés.	Nem releváns adat.	(min. 70, max. 100 p, átlag)	(max. 100 p, átlag)
DLA PROGRAMOK					
F1	80			70	75
F2	90			80	85
F3	81			72	76
F4	81			84	82
F5	79			81	80
F6	72			73	73

F7	76			83	80
F8	72			72	72
F9	76			75	76
F10	81			80	80
F11	84			83	84
F12	86			75	80
N1	82			63	73
N2	63			–	0
N3	68			–	0
N4	73			68	70
N5	67			–	0
N6	67			–	0
N7	62			–	0
N8	73			47	60
N9	67			–	0
N10	53			–	0
N11	67			–	0
N12	60			–	0
N13	65			–	0
N14	66			–	0
N15	Nem jelent meg				–
N16	63			–	0
N17	61			–	0
N18	54			–	0
N19	Nem jelent meg				–
N20	45			–	0
N21	58			–	0
N22	57			–	0
N23	62			–	0
N24	Nem jelent meg				–
N25	62			–	0

N26	64			–	0
N27	68			–	0
N28	59			–	0
N29	63			–	0
N30	Nem jelent meg				–
N31	69			–	0
N32	68			–	0
PHD PROGRAM					
F1	–				91
F2	–				91
F3	–				78
F4	–				74

4. tábla: 2016

(F=felvett, N=elutasított)

jelentkező	Publikációs pontszám / zenei teljesítmény	Tanulmányi eredmény	TDK	Szakmai írásbeli és szóbeli teljesítmény átlaga	Összesen
	(min. 70, max. 100 p, átlag)	Csak informatív adat, de legalább „jó” minősítés.	Nem releváns adat.	(min. 70, max. 100 p, átlag)	(max. 100 p, átlag)
DLA PROGRAMOK					
F1	81			76	79
F2	90			80	85
F3	71			82	76
F4	72			82	77
F5	81			81	81
F6	73			73	73
F7	94			86	90
F8	86			83	85
F9	94			81	87
F10	81			81	81
N1	69			–	0
N2	48			–	0
N3	43			–	0

N4	63			–	0
N5	68			–	0
N6	73			66	69
N7	65			–	0
N8	70			69	70
N9	72			62	67
N10	73			66	70
N11	70			66	68
N12	Nem jelent meg				–
N13	60			–	0
N14	55			–	0
N15	Nem jelent meg				–
N16	71			69	70
N17	71			52	61
N18	69			–	0
N19	Nem jelent meg				–
N20	66			–	0
N21	72			57	65
N22	Nem jelent meg				–
N23	66			–	0
N24	72			62	67
N25	61			–	0
N26	Nem jelent meg				–
N27	67			–	0
N28	52			–	0
N29	Nem jelent meg				–
N30	53			–	0
N31	Nem jelent meg				–
N32	67			–	0
N33	Nem jelent meg				–
N34	66			–	0
N35	Nem jelent meg				–

N36	64			–	0
N37	66			–	0
N38	Nem jelent meg				–
N39	62			–	0
N40	0			–	0
N41	Nem jelent meg				–
PHD PROGRAM					
F1	—				95
F2	—				80
F3	—				93

2. sz. MELLÉKLET

Az utóbbi öt évben keletkezett értekezések szerzői, címei, témavezetői (a védés időpontja szerinti időrendben)

NÉV	Értekezés címe	Témavezető, (társ- témavezető)	Védés időpontja
Liu Wei	<i>Chinese Chorus</i>		2011-02-04
Halmai Katalin	<i>Gustav Mahler vokális művei</i>		2011-03-08
Pintér Csilla	<i>Lényegszerű stílusjegyek Bartók ritmusrendszerében</i>	Somfai László	2011-03-31
Horváth Barnabás	<i>Claude Debussy zongoraprelűdjeinek elemzése</i>		2011-04-07
Asztalos Bence	<i>Estétika, dramaturgia, innováció Richard Strauss Intermezzo című operájában</i>	Mesterházi Máté	2011-10-30
Pintér-Keresztes Ildikó	<i>Kóruskezelés Händel ószövetségi témájú oratóriumaiban</i>	Komlós Katalin	2011-04-14
Szabó László	<i>A basszustuba alkalmazási területeinek magyar vonatkozásai</i>		2011-04-15
S. Dobos Márta	<i>A tudatosság és természetesség harmóniája Rados Dezső (1891-1974) hegedűpedagógiájában</i>		2011-04-18
Szüle Tamás	<i>Buffó basszus</i>		2011-04-27
Beischer-Matyó Tamás	<i>Hangzásdramaturgiai eszközök Erkel Ferenc Bánk Bán című operájában</i>	Dolinszky Miklós	2011-10-30
Magay Judit	<i>A német Lied-műfaj változatai Leonhard Lechner dalköteteiben</i>		2011-05-30
Molnár Gyula	<i>Dennis Brain hatása a kürt fejlődésére</i>		2011-05-30
Pad Zoltán	<i>Dietrich Buxtehude „Passiója”</i>	Jobbágy Valér	2011-05-31
Nagy Katalin	<i>A kiterjesztett fuvolatechnika</i>	Ittész Gergely	2011-06-16
Mali Emese	<i>Johann Nepomuk Hummel zongoraszonátái</i>	Nagy Péter	2011-09-29
Szabó István	<i>A timpani játéktechnikájának fejlődése</i>		2011-09-29
Báll Dávid	<i>Földes Andor életútja és művészi munkássága</i>	Papp Márta	2011-09-30
Darázs Renáta	<i>Gabriel Fauré dalai</i>	Papp Márta	2011-10-17
Bársony Péter	<i>A vészkorszak magyar muzsikusként áldozatai</i>	Dalos Anna	2011-10-22

Holics László	<i>Howard Hanson életműve és szimfonikus művészete</i>	Wilheim András	2011-10-28
Baranyay Piroska	<i>A cselló születése</i>	Kertész István	2011-10-29
Tóth Árpád	<i>„...Mert törvény az anyai szó, gravitáció...” – Szíjjártó Jenő, a szlovákiai magyarság zeneszerzőjének élete és munkássága</i>	Kollár Éva	2011-12-06
Éder György	<i>Magyar gordonkások a XX. században</i>		2011-12-06
Molnárné Svikruha Márta	<i>Vonós hangszerűség és plasztikusság Weiner Leó kamaraműveiben és tanítási módszerében</i>		2011-12-07
Déri György	<i>XX. századi és kortárs magyar szólógordonka darabok elemzése</i>		2011-12-19
Oross Veronika	<i>Gáláns fuvolaszonáták – Nagy Frigyes udvarának zenéje</i>	Horváth Anikó	2011-12-20
Velencei Tamás	<i>A trombita története – Példaképeink nyomában</i>		2012-01-20
Szutrély Katalin	<i>A német dal egy- és többszólamú verziója</i>	Komlós Katalin	2012-02-05
Nagy Enikő	<i>Dohnányi Ernő kamaraművei a brácsa vonzásában</i>		2012-02-27
Dinyés Soma	<i>A lipcsei Tamás-iskola zeneműtárának hatása J. S. Bach Lipcsében írott egyházi kantátáira</i>	Komlós Katalin	2012-02-28
Farkas Katalin	<i>Alfred Schnittke hegedűművei</i>	Wilheim András	2012-03-14
Salvi Nóra	<i>Kelet-ázsiai duplanádas hangszerek és a hichiriki használata a 20. századi és a kortárs zenében</i>	Jeney Zoltán	2012-04-23
Tóth Anikó	<i>Sequentiák a protestáns graduálokban</i>	Szendrei Janka	2012-04-25
Turcsányi Janka	<i>A XX. századi zene oldalbejárata (Az oktatás és megértés kiaknázatlan lehetőségei Szkrjabin középső alkotói periódusának zongoradarabjaiban)</i>	Wilheim András	2012-05-03
Szabó Ferenc János	<i>Karel Burian és Magyarország</i>	Dalos Anna	2012-05-18
Sándorné Papp Edit	<i>Bárdos kísézőzenék misztériumjátékokhoz</i>		2012-06-06
Varga László	<i>Samuel Scheidt vokális és billentyűs Magnificat-feldolgozásai</i>	Kamp Salamon	2012-06-07
Balog Zsolt	<i>Wilhelm Friedemann Bach: szonáták, polonézok, fantáziák</i>	Dalos Anna	2012-06-12
Falvai Katalin	<i>Női zongoristák</i>	Batta András	2012-06-20

Tötös Krisztina	<i>A klarinét és a klarinétjáték fejlődésének tükröződése a zenekari irodalomban</i>	Antal Mátyás	2012-06-21
Bozóki Andrea	<i>A magyar gitározás története a 19. század végéig</i>		2012-09-28
Susztter Ágnes	<i>A 17-18.századi fuvola intonációs körei</i>	Karasszon Dezső	2012-10-03
Fodor Gabriella	<i>A Codex Calixtinus énekrepertoárja</i>		2012-10-03
Horváth Ágnes	<i>A pesti főtemplom zenei élete a XIX. század közepén Bräuer Ferenc karnagyi működésének tükrében</i>	Berlász Melinda	2012-10-17
Varga Zoltán	<i>Kortárs magyar kamaradarabok kürttel a duóktól a kvartettekig</i>		2012-10-26
Cseh Dalma	<i>Francois Couperin: Pièces de clavecin</i>	Horváth Anikó	2012-11-23
Újváriné Illés Mária	<i>„A tiszta hangok titka” – Vántus István művészete zeneelméleti rendszerének tükrében</i>		2012-12-11
Fazekas Gergely	<i>J. S. Bach és a zenei forma két kultúrája</i>	Kovács Sándor	2013-01-22
Kiss Csaba Márton	<i>Quam pulchra es et quam decora... – Az énekek éneke a zenetörténetben</i>		2013-02-08
Dobozy Borbála	<i>Georg Anton Benda és csembalószonátái</i>	Vigh Andrea	2013-02-12
Püskiné Udvarhelyi Boglárka	<i>Opera és operett az 1867-es év Párizsában</i>	Bozó Péter	2013-02-28
Fülei Balázs	<i>Rezervátumban az improvizáció! Cadenzajelenségek Mozart és Beethoven zongoraversenyében</i>	Komlós Katalin	2013-03-14
Szatmári Zsolt	<i>A klarinétszólam változásainak hatása az interpretációra Bartók Béla színpadi műveiben</i>		2013-05-22
Szitka Rudolf	<i>Paul Anton Stadler</i>	Papp Márta, (Hóna Gusztáv)	2013-05-28
Choi Insu	<i>Horowitz és Richter</i>		2013-06-04
Szigetvári Andrea	<i>A multidimenzionális hangszintér használata</i>		2013-06-04
Farkas Gábor	<i>Liszt Ferenc méltatlanul elfeledett kortársai</i>	Batta András	2013-06-06
Gyivicsán György	<i>Különböző fúvásttechnikák összehasonlító vizsgálata</i>	Dalos Anna, (Hóna Gusztáv)	2013-06-07
Iván Ildikó	<i>A drámai idő és a zenei idő változása a 20. századi magyar operában és ennek énekhangra gyakorolt hatása</i>		2013-06-07

Megyeri Krisztina	<i>Eötvös Péter Love and Other Demons című operájának dramaturgiája és kifejezőeszközei</i>	Grabócz Márta	2013-06-12
Solymosi Tari Emőke	<i>Lajtha László színpadi művei. Egy ismeretlen műcsoport a szerzői életút kontextusában</i>		2013-09-19
Csonka Emil	<i>William Primrose és Yuri Bashmet életműve</i>	Batta András	2013-09-20
Kertész Judit	<i>Anda Géza, a zongora trubadúrja</i>	Papp Márta	2013-09-23
Mészáros Péter	<i>Az ó-antifónák és megzenésítései</i>	Kutnyánszky Csaba	2013-09-24
Ábrahám Márta	<i>Bartók és Kodály zenei hatása az 1945 után keletkezett hegedűversenyekre</i>	Mohay Miklós	2013-10-08
Bonnyai Apolka	<i>Clara Schumann művészete</i>	Komlós Katalin	2013-11-08
Halas Dóra	<i>Kórusimprovizáció</i>	Jobbágy Valér	2013-11-29
Szacsvai Kim Katalin	<i>Az Erkel-műhely – Közös munka Erkel Ferenc színpadi műveiben 1840-1857</i>	Tallián Tibor	2013-12-10
Stachó László	<i>Bartók előadóművészi modelljei és ideáljai</i>	Vikárius László	2013-12-17
Fejérvári Zsolt	<i>A nagybögőjáték virágkora a XVIII. században</i>		2014-01-09
Borbély László	<i>Olivier Messiaen kései alkotói korszaka</i>	Wilheim András	2014-01-16
Darázdsdi Zita	<i>Melódia mint belső szervezőelv Jeney Zoltán Halotti Szertartás c. művében</i>	Horváth Balázs	2014-03-04
Kosztándi Sándor	<i>A zeneszerzés és a hegedű román mestere: George Enescu</i>		2014-04-16
Csáki András	<i>Andrés Segovia művészete 21. századi szemmel</i>	Szilvágyi Sándor	2014-04-30
Kurczné Szaszovszky Ágnes	<i>A veszprémi pontifikále templomszentelési ordója</i>	Földváry Miklós István	2014-05-12
Tóth-Takáts Judit	<i>Változatok a Te Deum dallamára</i>	Szendrei Janka	2014-05-20
Lanczkor-Kocsis Krisztina	<i>J. S. Bach: A-moll partita szólófuvolára (BWV 1013)</i>	Scholz Anna	2014-05-21
Horváth Gábor	<i>Bernstein: Mise</i>	Kusz Veronika	2014-05-29
Massányi Viktor	<i>Mikola Liszenko az ukrán nemzeti zene atyja</i>		2014-06-03
Gulyás Emese	<i>W. A. Mozart: Esz-dúr szinfonia concertante hegedűre, brácsára és zenekarra (K. 364.)</i>	Székely András	2014-09-24
Lajkó István István	<i>Vlagyimir Szofronyickij</i>	Papp Márta	2014-09-25

Horváth Márton Levente	<i>Egy műfaj illegalitásában – Misekompozíciók Magyarországon 1949 és 1969 között</i>	Soós András	2014-09-26
Karasszon Dénes	<i>Richard Strauss, az operaszerző</i>	Batta András	2014-10-02
Tamási László	<i>A magyar nőikari kórusművészet 1990– 2010 között</i>		2014-10-03
Sztankov Iván	<i>A XX-XXI. századi magyar nagybőgő irodalom</i>		2014-10-28
Mód Orsolya	<i>David Popper élete és művészete</i>	Batta András	2014-11-03
Nagy Csaba	<i>Retorikus gondolkodásmód Telemann kantátaiban</i>		2014-11-03
Balogh Vera	<i>A 18. századi francia fuvolaiskolák</i>		2015-02-20
Termes Rita	<i>Sári József zongoraművei és zongorás kamarazenéje</i>		2015-02-23
Fervágner Csaba	<i>A nagybőgő akusztikája</i>	Pap János	2015-02-27
Somos János Csaba	<i>Szövegábrázolási technikák és motívumok „Franz Schmidt: Das Buch mit sieben Siegeln” című oratóriumában</i>	Ignác Ádám	2015-03-19
Szesztay Zsuzsa	<i>E. Chabrier: Pièces pittoresques – analízis és interpretáció</i>	Komlós Katalin	2015-03-31
Vámosi-Nagy Zsuzsa	<i>Paul Taffanel hagyatéka</i>	Ittész Gergely	2015-04-10
Cziglényi Ákos	<i>Tibay Zoltán</i>		2015-04-23
Szitha Tünde	<i>A Budapesti Új Zenei Stúdió</i>	Radnóti Sándor	2015-05-19
Kéry János	<i>Székely Imre</i>	Nagy Péter	2015-05-20
Takáts Zsuzsanna	<i>Interpretáció és notáció Schubert kései zongoraműveiben</i>	Dolinszky Miklós	2015-05-22
Wolf Péter Endre	<i>Jazz-hangszerelés</i>		2015-05-26
Jánosi András	<i>Az archaikus magyar hegedűjáték</i>		2015-05-26
Uherezky Eszter	<i>Gyermekkori hangzásépítés</i>	Kutnyánszky Csaba	2015-05-28
Duffek Mihály	<i>J. S. Bach csellósztíveinek előadásmódja és átírása fagottra</i>	Scholz Anna	2015-06-12
Lakatos Péter	<i>A historikus előadásmód lehetőségei a zongorán F. Couperin művei és csembalóiskolája alapján.</i>	Horváth Anikó	2015-09-19
Soós Gábor	<i>Szintézis és Újszerűség (A hegedű, mint kifejezőeszköz Richard Strauss szimfonikus költeményeiben)</i>		2015-09-23

Bolcsó Bálint	<i>Akusztikus hangkeltésű interaktív zenei rendszer tervezése</i>	Szigetvári Andrea	2015-09-24
Kerékfy Márton	<i>A kelet-európai népzene hatása Ligeti György zenéjére</i>	Dalos Anna	2015-10-08
Szabó Balázs	<i>Forma és jelentés Bartók hegedűszonátaiban</i>	Somfai László	2015-11-24
Rohmann Ditta	<i>Sacher-téma (12 csellómű Paul Sacher 70. születésnapjára)</i>	Péteri Lóránt	2015-11-29
Kabdebó Sándor	<i>Pertis Jenő kórusművei és helyük a magyar kórusirodalomban</i>		2016-02-02
Bartal László	<i>Maleczky Oszkár jelentősége felvételei és kritikái tükrében</i>		2016-02-10
Tímár Judit	<i>Kurtág Truszovája a kortárs zenei recepció és interpretáció tükrében</i>	Wilheim András	2016-04-01
Czifra Orsolya	<i>Undique flammatis – Jacobus Gallus paródiámiséi</i>	Kovács Andrea	2016-04-11
Leschák Sándor	<i>Rahmanyinov világi kórusművei</i>	Papp Márta	2016-04-26
Ménesi Gergely	<i>Lajtha László egyházzenei művei</i>	Mohay Miklós	2016-04-27
Seeman László	<i>Mozart és a kürt</i>	Kovács Sándor	2016-05-04
Fekete Anikó	<i>Luther-kortársak énekei az 1982-es Evangélikus Énekeskönyvben</i>	Hubert Gabriella	2016-05-18
Pintér Dávid	<i>Dohnányi Desz-dúr vonósnégyese (op. 15) – Szerzői stílus, műfaji tradíció, interpretáció</i>	Kusz Veronika	2016-05-25
Horváth Zsolt	<i>Stravinsky 1913 és 1920 között írott műveinek harmóniai és tonális vonatkozásai</i>	Tihanyi László	2016-05-31
Horváth Bálint	<i>A kolinda és megjelenési formái a huszadik század román és magyar műzenéjében</i>	Vikárius László	2016-06-07